

Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 8 ноември 2010 г. — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-520/10)

(2011/С 30/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lebara Ltd

Ответници: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Преюдициални въпроси

1. Когато данъчно задължено лице („търговец А“) продава фонокарти, които представляват право за получаване от това лице на телекомуникационни услуги, следва ли член 2, параграф 1 от Шестата директива за ДДС⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че този търговец А осъществява две доставки с оглед на облагането с ДДС: едната в момента на първоначалната продажба на фонокартата от търговеца А на друго данъчно задължено лице („търговец Б“) и другата в момента на нейното изкупуване (т.е. на използването ѝ от страна на дадено лице „краен потребител“ за осъществяването на телефонни обаждания)?
2. Ако това е така, как следва (в съответствие със законодателството на ЕС по отношение на ДДС) да се начислява ДДС по веригата на доставки, при която търговецът А продава фонокартата на търговец Б, търговецът Б я препродава в държава членка Б и тя накрая се закупува от крайния потребител в държавата членка Б, който от своя страна я използва, за да осъществи телефонни обаждания?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данните върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Жалба, подадена на 8 ноември 2010 г. от Grúas Abril Asistencia, S.L. срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 24 август 2010 г. по дело T-386/09, Gruas Abril Asistencia, S.L./Европейска комисия

(Дело C-521/10 P)

(2011/С 30/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Grúas Abril Asistencia, S.L. (представител: R. García García, abogado)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се приемат за основателни изложените доводи и след извършване на необходимите процесуални действия да се отмени посоченото определение, с което е приета за недопустима жалба за отмяна, и да се допусне нейното разглеждане по съображение, че жалбоподателят е легитимиран да я подаде, като в крайна сметка бъде постановено решение в съответствие с направените с жалбата искания.

Правни основания и основни доводи

Обжалва се определение на Общия съд, с което се приема за недопустима жалбата за отмяна, подадена срещу решението на Европейската комисия да не образува производство във връзка с твърдените нарушения. Доводът на Общия съд е, че такъв отказ не подлежи на обжалване от частноправен субект.

Според жалбоподателя частноправните субекти са легитимирани да подават жалби за отмяна, както е предвидено в член 230 ДЕО и член III-365 от Договора за създаване на Конституция за Европа и прието в съдебната практика, в качеството им на адресати на обжалваното решение, което ги засяга пряко и лично. Жалбоподателят иска да бъде отменено определението, с което жалбата за отмяна е приета за недопустима, и да се допусне нейното разглеждане.

Преюдициално запитване, отправено от Sozialgerichts Würzburg (Германия) на 9 ноември 2010 г. — Doris Reichel-Albert/Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Дело C-522/10)

(2011/С 30/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Sozialgericht Würzburg

Страни в главното производство

Ищец: Doris Reichel-Albert

Отговорник: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли разпоредбата на член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, според която периодът за гледане на малко дете, завършен в друга държава членка на Европейския съюз, следва да се признава като такъв само когато отглежданият родител обичайно е пребивавал в чужбина с детето си и по време на отглеждането или непосредствено преди раждането на детето е плащал задължителни осигурителни вноски като заето или самостоятелно заето там лице или когато при съвместно пребиваване на съпрузите или брачните партньори в чужбина съпругът или партньорът на отглеждания родител е плащал такива вноски или не е плащал, само защото принадлежи към кръга от лица по член 5, параграфи 1 и 4 от Кодекса за социално осигуряване VI (наричан по-нататък „SGB VI“) или по силата на член 6 SGB VI е освободен от плащането на задължителни осигурителни вноски (член 56, параграф 3, второ и трето изречение и членове 57 и 249 SGB VI)?
2. Трябва ли разпоредбата на член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност, независимо от съдържанието ѝ, да се тълкува в смисъл, че в изключителни случаи периодът за гледане на малко дете трябва да се вземе предвид, дори когато не се упражнява дейност като заето или самостоятелно заето лице, ако този период иначе не би бил взет предвид съгласно съответните разпоредби нито на компетентната държава членка, нито на друга държава членка, в която лицето е пребивавало обичайно при отглеждането на детето?

⁽¹⁾ ОВ L 284, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 10 ноември 2010 г. — Wintersteiger AG/Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

(Дело C-523/10)

(2011/C 30/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wintersteiger AG

Отговорник: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

Преюдициални въпроси

1. Когато се твърди, че установено в друга държава членка лице е извършило нарушение на правата върху марка, регистрирана в държавата на сезирания съд, тъй като това лице използва идентична на тази марка ключова дума (AdWord) в интернет търсачка, която предлага съответните услуги на различни национални домейни от първо ниво, следва ли изразът „място [...], където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“ по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) 44/2001 (Регламент „Брюксел I“) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл,
 - 1.1. че компетентността се учредява единствено тогава, когато ключовата дума се използва в съответната интернет търсачка, чийто домейн от първо ниво е в държавата на сезирания съд;
 - 1.2. че компетентността се учредява единствено тогава, когато в уебсайтът на интернет търсачката, в който се използва конкретната ключова дума, е достъпен от държавата на сезирания съд;
 - 1.3. че учредяването на компетентност зависи освен от наличието на достъп до съответния уебсайт и от други условия?
2. При утвърдителен отговор на въпрос 1.3.:

Какви са критериите, въз основа на които следва да се определи дали се учредява компетентност по член 5, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ в случай на използване на национална марка на държавата на сезирания съд като AdWord в уебсайт на интернет търсачка, чийто национален домейн от първо ниво е различен от този на държавата на сезирания съд?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.